

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

23. Dies Decembris. Venit de cœlo magnus Medicus, quia per totum
ubique jacebat ægrotus. S. August. sup. Joan.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

tales, montium sinus eviscerant. In memoria, & hortos prodis? Ecce ibi amo amabilitatem tuam, quam mihi frondosa silvarum, herbida camporum, hortorum florida amœnitas, velut in imagine cogitandam objicit. Oceano, & fluctibus innatas? Ecce ibi amo Potentiam tuam, quæ undis litora circumfundit, & usque eo minaces procellas cogit elisas retrò spumescere. In aërem Te diffundis? Ecce ibi amo sapientiam tuam; quæ nubes, & ventos, & pluvias, & tonitrua, & fulgura, & rores, & nebulas, & irides, incognito humanis mentibus artificio excogitavit. Involvis te fœno, & paleis in stabulo? Ibi demum, te totum toto corde amo; illic enim mihi, quàm alibi usquam amabiliores, quia pro me vilior. Eris honorabilior in humilitate Bethleem, quàm Salomon cum omni gloria sua in Jerusalem. Plus te admirabor inter stipulas fœni, quàm inter stellas cœli. Plus me tibi obligabis, & fortius me tibi ligabis, tuis quibus involutus es pannis; quàm si me locupletares omnibus totius mundi thesauris.

Est, quò Christe jaces, fœtum, in terris mihi cœlum.

23. DIES DECEMBRIS.

Venit de cœlo magnus Medicus, quia per totum ubique jacebat ægrotus. *S. August. sup. Joan.*

Christus I.
Medicus.

ANte Christi è cœlis descensum, quid erat mundus, nisi ut probatica illa piscina, in qua jacebat multitudo magna languentium, cœcorum, claudorum, aridorum; quia necdum venerat ille, per quem cœci vident, claudi ambulant. Et quia Filius Dei necdum fuerat homo factus;

factus; quilibet homo poterat dicere, quod infirmus ille. (a) *Hominem non habeo*; cui, videlicet, sit illa potestas tollendæ infirmitatis. Itaque in totò genere humano, (b) *à planta pedis, usque ad verticem capitis, non erat sanitas*: opus ergò fuit; ut descenderet in piscinam, non Angelus; sed Deus homo, qui est caritas. Jam evoluta erant ultrà quadraginta sæcula, & necdum Medicus. Tamen difflebant liquidissimis gaudiis, suscipiendi illi Patriarchæ, & Prophetæ, vel vel ob promissum tantum Medicum, ejusq; Adventum ardentissimis desideriiis expetebant, & cum clamore valido, atque ejulatu multo cœlum noctes, dielque pulsabant; optantes rumpi cœlum, aperiri nubes; ut tandem veniret, & infirmis subveniret. Utinam tantum esset post ejus Adventum nobis gaudium; quantum illis, ad ejus Adventum fuit desiderium. Age Anime! compone hominem ex maximorum Heroiùm dotibus, totum ex miraculis conflatum; in quo uno esset sapientia Salomonis, fortitudo Sampsonis, Pulchritudo Absolonis, fides Jonathanæ, Castitas Josephi, Mansuetudo Davidis, & quæcunque alia, vel naturæ, vel gratiæ decora. Quis non anhelaret ad illius conspectum? quis non ambiret illius uti commercio, & si posset, frui contubernio?

II. Agnosce homo tuam dignitatem, æstima felicitatem. Venit tandem tam diu; ut veniret desideratus, à tam multis tam multum expectatus, ab omnibus tot sæculis exoptatus: nec tantum venit in mundum, sed ad te in mundo, imò in te. Quis ille? Cui efformando, tota se Dei Potentia, Sapientia, Bonitas impendit: sic ut illustrius opus nullum,

T t t 3

ne-

(a) *Joan. 5. 3.* (b) *Isa. 1. 6.*

que Potestas ejus exequi infinita, neque perfectius Potentia excogitare, aut Amor æternus velle possit. Deinde Pater ejus abjecit ad illius pedes omnes totius universi res à se procreatas; imò submitit illi omnes suas perfectiones in omni genere infinitas, permittendo arbitrio ipsius sanctissimæ Humanitatis, Omnipotentiam ad patranda miracula qualiacunque, & quotiescunque liberet: Bonitatem ac Misericordiam, ad condonanda peccata; Sapientiam, ad judicandum. Cum hoc homine-Deo potest tibi esse continuum commercium, Miser ergò, & miserabilis, quisquis es, carum adeò aliquid esse potest; ut præ Jesu, illud æstimare, ipsivè denegare audeas? Cœlestis Pater, nihil ei negat; tu illi nihil non negas: dedit illi totum suum Regnum; tu illi ne cor quidem; dedit illi omnem suam gloriam, magnitudinem, Majestatem, thronum, & Omnipotentiam suam, cum ipso communicando. Nihil omninò fuit, quod pluris, quàm Jesum faceret: ipsum elegit Principem Prædestinatorum: ejus amore, & reverentiâ mundo aliàs perituro pepercit. Jesus, primogenitus est omnis creaturæ; cujus causâ, & in gloriam, ejus Pater facit omnia; nihilque negat, quod in Jesu nomine petitur. Quoniam itaque modo cor illi suum dare renuet luteus homuncio.

III. O ingrata anima, quæ nunc eo frueris, quem Sancti Patres inflammantissimis studiis concupiscebant, eminùsque venientem amicissimè consalutabant! quomodò non præ magnitudine gaudii rumpuntur tibi omnes venæ; præ amore totus, quantus es dissolvi? Christus jam tibi natus est; tibi passus est; tibi flevit in præsepio; tibi mortuus est in patibulo.

bulo. Tuis, tu, oculis usurpasti, tuisque tantum non manibus palpasti; admirabilia inventa nimirum illius Charitatis, millies experta es, dum penitissimas medullas tuas, & intimum cor tuum, ad illud in amorem mutuum sollicitandum subiit; & perlibenter, ipsissima mundi pulchritudo. Patris Imago perfectissima, gaudium Seraphinorum, & voluptas Angelorum omnium. Amabo vos, o venerandi Patres, ac Patriarchæ! nunquid intueri optastis Justum Justorum? Ego, qui peccatorum primus sum; sæpe sapius tenui illum in corde meo; attigi illum labiis meis, & dedi illi osculum pacis. Quem videre voluistis? an desideratum cunctis gentibus? Illo ego jam beatus sum, illo potior, illum suavissimè amplector. Quem videre voluistis? nonnè desiderium collium æternorum, & excelssimorum Seraphim? Vidi ego illum abjectum, & humiliatum mei causâ utque ad opprobrium crucis: vidi genua flectentem, & advolutum pedibus vilium hominum, ipsiusque Proditoris Judæ. Quem videre voluistis? speciosum nè præ filiis hominum? Mecum illum habeo, comedique non solum cum illo; sed ipsummet, ac gustavi suavitatem ejus, favumque libavi, & panem Angelorum. Quis fit igitur, quod bona mea tam parum norim? quod non magis exultem, ac triumphem? quin gaudio exuberante dirumpitur pectus meum? dum eo potior, illum possideo, arctiusque stringo complexibus; (a) quem multi ad eum Prophetae, & Reges videre voluerunt, & non viderunt? Et hæc omnia, o ingrata anima, accepisti citrà tua munera! potes laudare beneficia, & debes amare Benefactorem;

Tit 4

non

(a) *Math. 23. 17.*

1032 *Christiani Militis* Decemb.
non tamen te laudes; quia tibi benefecit. Quia,
Qui sese laudat, Christi se munere fraudat.

24. DIES DECEMB.

Quanti te fecit Deus; ex his, quæ pro te factus est,
agnosce. *Bern. serm. 1. de Epiph.*

Iter in
Bethleem.

I. **S**Idubites, ô homo, quanti te Deus
fecit! vide, quid Dei Filius pro te
sit factus? A novem mensibus, in
utero Matris pro te homo factus;
eras item pro te apparebit homo natus. Tandem ali-
quando post diuturnam tot annoû, lustrorû, Olym-
piadum, sæculorum expectationem; post tot captivo-
rum è limbo eulatus; Patriarcharum suspiria; Pro-
phetarum vaticinia, cœli clamores, terræ gemitus;
adest nobis, singulari Dei Præpotentis beneficio dies
ille expectatissimus, antiquæ legis ultimus, novæ pri-
mus; dies ad quem aspirantes, jam tot annis, & men-
sibus; tot diebus, ac noctibus, irrequieto, ac indefef-
so studio, & labore gemimus. Adest dies plenitudi-
nis temporis; ad quem quasi ad horæ unius integrita-
tem, & complementum, singula momenta in dex-
tram, sinistramque partem, per singulos gradus ja-
ctabantur; ad quem; quasi ad centrum mundani ho-
rologii pondera indefatigabili motu ferebantur. Et
Sol ipse dierum, atque annorum parens, eisdem cur-
sus iterum, iterumque; repetebat: si fortè tandem ali-
quando majorem illum solem aspiceret, qui tempora
novit & momenta, eaque habet in sua potestate. Cir-
cà quem, quasi cardinè versantur omnes dies sæculi,
& qui eum præcesserunt, & qui deinceps secuti sunt,
& qui porrò orientur, & occident in omnes annos

cont.